

وضعیت یارانه انرژی در جهان

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران
معاونت بررسی های اقتصادی

تهیه کننده: مهسا رجبی نژاد

ناظر: عاطفه قاسمیان

واحد گردآوری و تحلیل آمارهای اقتصادی

معاونت بررسی های اقتصادی

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

آبان ۱۴۰۰

از طریق پست الکترونیکی زیر می توانید پیشنهادهای و نظرات اصلاحی خود را به واحد مربوطه منعکس نمایید:

economic.tccim@gmail.com

استفاده از مطالب این گزارش با ذکر منبع بلامانع است.

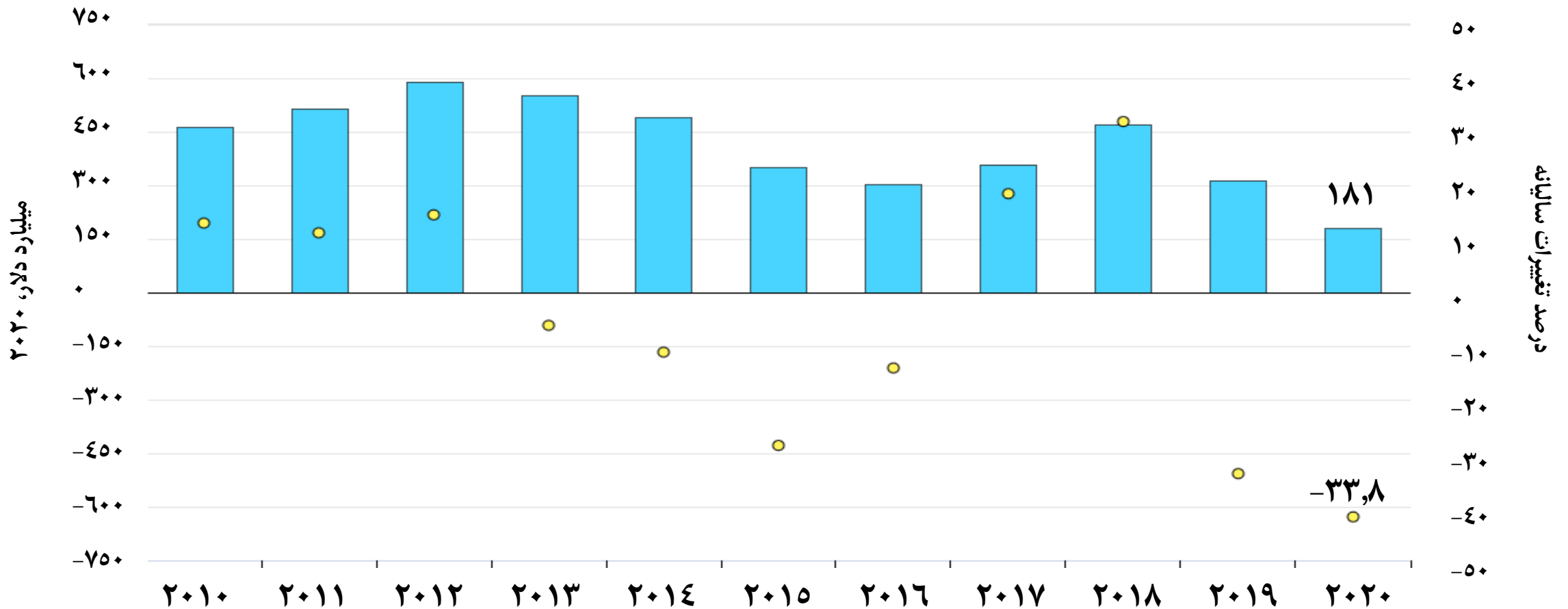

- گزارش جدید آژانس بین‌المللی انرژی تأکید می‌کند که تا سال ۲۰۵۰ جهان برای جلوگیری از تأثیرات شدید تغییرات آب و هوایی به "جهش تاریخی سرمایه‌گذاری در انرژی پاک" نیاز دارد. با این حال، سرمایه‌گذاری‌های انرژی پایدار گاهی با چالشی سخت مواجه می‌شوند، زیرا قیمت‌ها یا مالیات‌های تنظیم‌شده به نفع سوخت‌های فسیلی است.
- این انحرافات بازار، مانعی برای آینده انرژی پاک‌تر است و آژانس بین‌المللی انرژی مدت‌هاست از تلاش‌های بین‌المللی برای حذف تدریجی آنها حمایت می‌کند. رهبران گروه ۷ در اجلاس اخیر خود مجدداً بر تعهد خود برای حذف یارانه‌های سوخت فسیلی ناکارآمد تا سال ۲۰۲۵ تأکید کردند و از همه کشورها خواستند به تعهد مزبور بپیوندند زیرا با شناسایی منابع مالی قابل توجه، می‌توان در سطح جهانی از گذار انرژی حمایت کرد.
- سهم کلیدی آژانس بین‌المللی انرژی در این فرآیند، نظارت بر قیمت‌های انرژی است که مصرف‌کنندگان در سراسر جهان می‌پردازند، که آن را با قیمت‌های مرجع - که ارزش واقعی در بازار است - مقایسه می‌کند (به اصطلاح از طریق روش «شکاف قیمت» برای تخمین یارانه‌های مصرف). به این ترتیب، می‌توان اندازه یارانه‌های جهانی مصرف سوخت‌های فسیلی را در طول زمان تخمین زد.

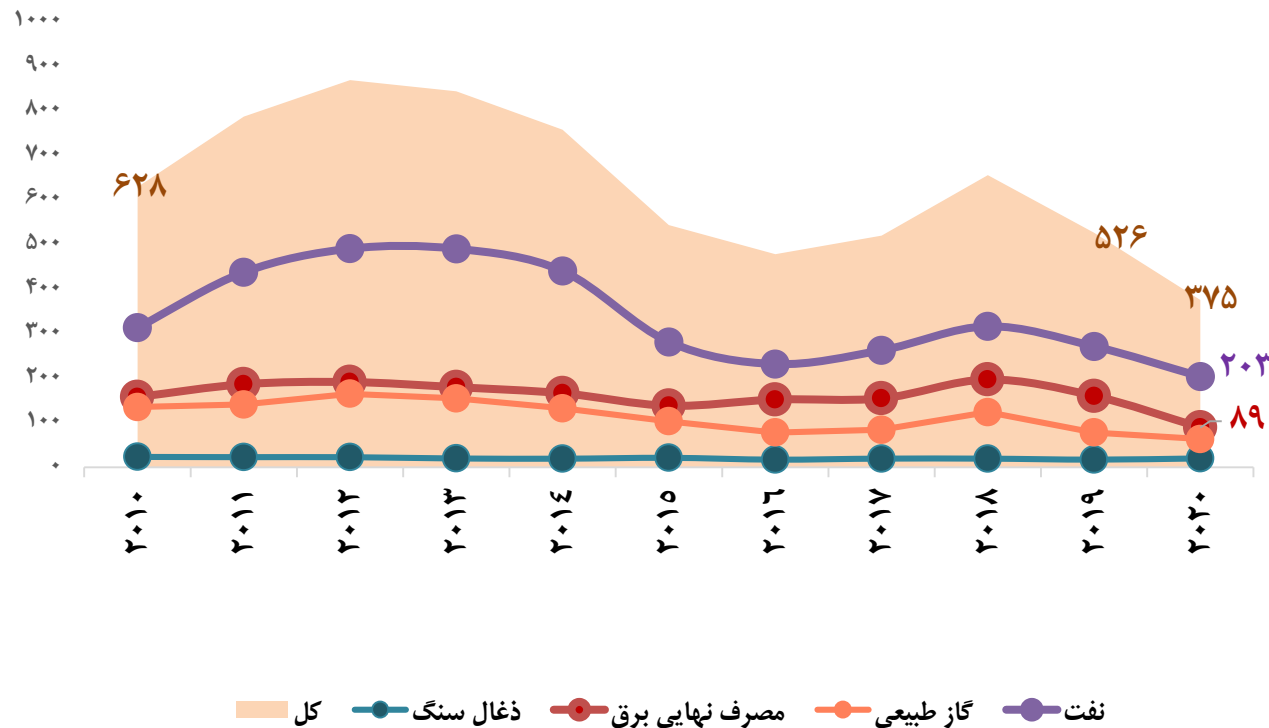

در سال ۲۰۲۰، کاهش تقاضا همراه با افت قیمت سوخت‌های فسیلی، ارزش یارانه‌های مصرف سوخت‌های فسیلی را به پایین‌ترین حد خود (۱۸۰ میلیارد دلار)، یعنی حدود ۴۰ درصد کمتر از سطح سال ۲۰۱۹ رساند. با این حال، افزایش مجدد قیمت سوخت و رشد مصرف انرژی، همراه با پیشرفت در اصلاحات قیمت‌گذاری، احتمالاً ارزش یارانه‌های مصرف سوخت فسیلی دوباره در سال ۲۰۲۱ افزایش می‌یابد که روندی نگران‌کننده در برهه‌ای از زمان که کشورها به تلاش برای تسریع در گذار انرژی نیاز دارند. خواهد بود.

ارزش اقتصادی یارانه‌های سوخت فسیلی در جهان و تغییرات آن طی سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ به قیمت ثابت ۲۰۲۰

ارزش اقتصادی یارانه‌های انرژی به تفکیک انواع سوخت از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ (میلیارد دلار، اسمی)

کل یارانه انرژی سوخت‌های فسیلی در جهان به قیمت اسمی در سال ۲۰۲۰ حدود ۳۷۵ میلیارد دلار بود که در مقایسه با رقم مشابه در سال ۲۰۱۰ حدود ۴۰ درصد کاهش یافته است.

در سال ۲۰۲۰ سهم انواع حامل‌های انرژی از کل یارانه سوخت فسیلی به ترتیب برای نفت ۵۴ درصد، برای برق ۲۳.۷ درصد، گاز طبیعی ۱۶.۸ درصد و ذغال سنگ ۵.۳ درصد بوده است.

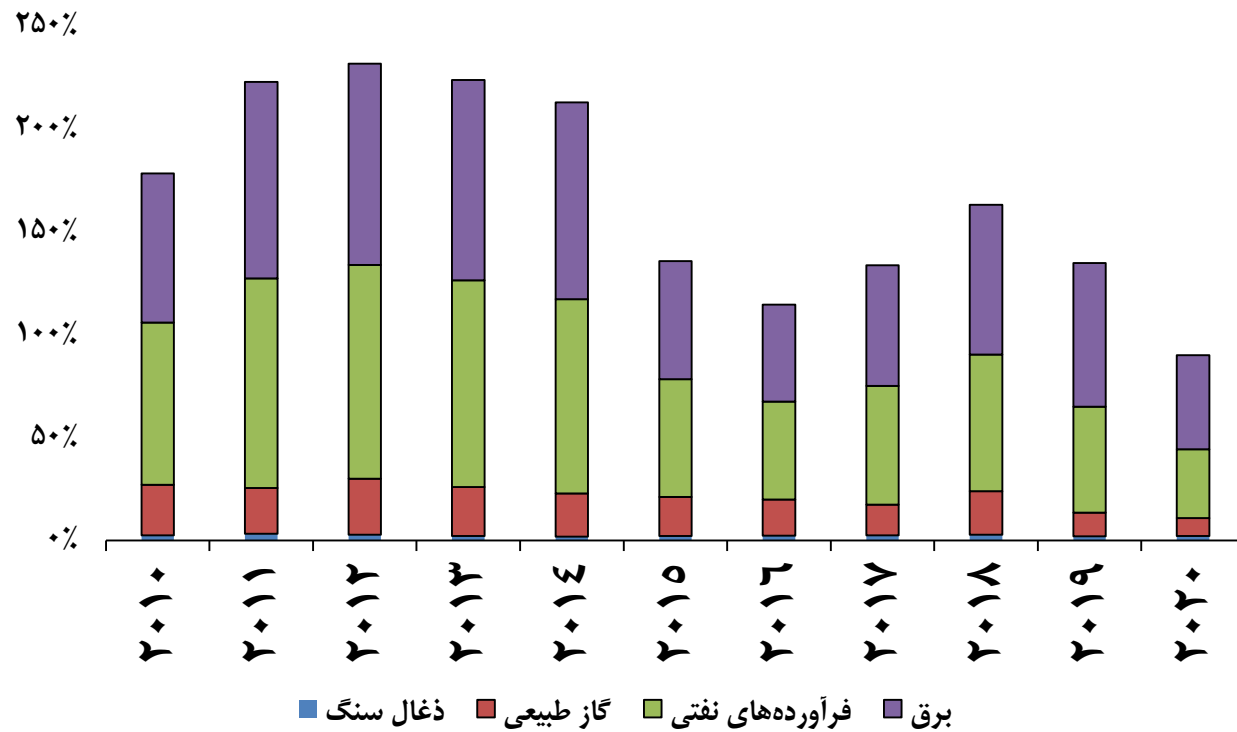
مطابق نمودار رو به رو علی‌رغم اینکه یارانه پرداختی به سوخت نفت برای دومین سال پیاپی در سال ۲۰۲۰ کاهش یافته، اما طی ۱۰ سال گذشته همواره یارانه اختصاصی به نفت از سایر سوخت‌ها بیشتر بوده است. میزان یارانه پرداختی به مصرف نفت در سال ۲۰۲۰ حدود ۲۰۳ میلیارد دلار بوده که نسبت به سال ۲۰۱۹ حدود ۲۵ درصد کاهش یافته است.

پس از نفت یارانه تخصیصی به مصرف نهایی برق از سایر انواع سوخت طی ۱۰ سال منتهی به ۲۰۲۰ بیشتر بوده و در سال ۲۰۲۰ با کاهش ۴۴.۳ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۹ به ۸۹ میلیارد دلار رسیده است.

کمترین یارانه انرژی نیز به سوخت ذغال سنگ تخصیص داده شده با این تفاوت که در سال ۲۰۲۰ با افزایش حدود ۱۷ درصدی همراه بوده است.

نسبت یارانه اختصاصی به تولید ناخالص داخلی

نسبت یارانه‌های مصرف سوخت فسیلی به تولید ناخالص داخلی
جهان به تفکیک انواع سوخت (درصد)

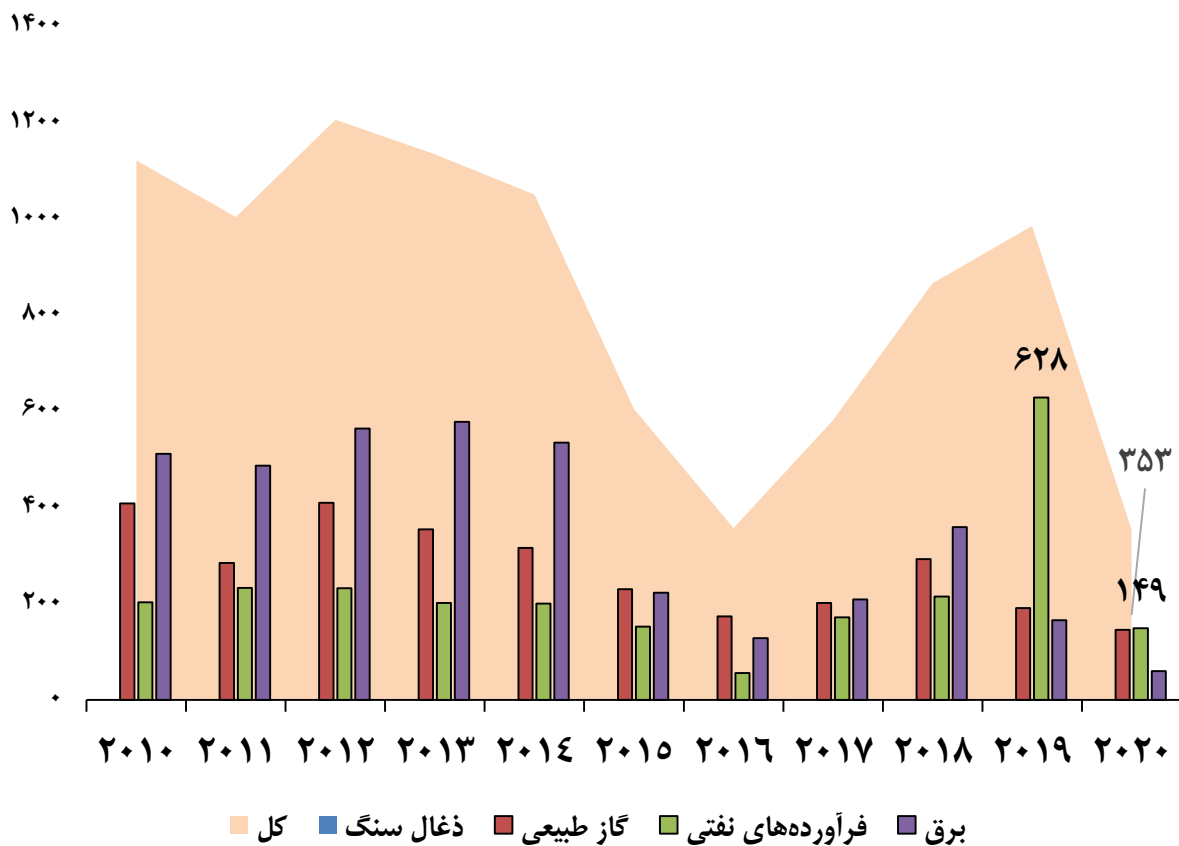

طی بازه زمانی ۲۰۱۰ الی ۲۰۲۰ نسبت کل یارانه انرژی سوخت‌های فسیلی به کل تولید ناخالص داخلی جهان کاهش یافته و از ۱۷۹ درصد در سال ۲۰۱۰ به ۹۰ درصد در سال ۲۰۲۰ رسیده که عامل کاهش مزبور، افت کل یارانه انرژی همراه با افزایش تولید ناخالص داخلی جهان بوده است. شایان ذکر است در برخی از سال‌های دوره مورد بررسی مانند سال ۲۰۱۲ کل یارانه‌های اختصاصی برای مصرف سوخت‌های فسیلی حتی بیش از دو برابر کل تولید ناخالص داخلی جهان بوده است.

همانطور که ملاحظه می‌شود، از سال ۲۰۱۰ تا سال ۲۰۲۰ نسبت یارانه پرداختی سوخت‌های فسیلی برای حامل‌های انرژی نفت و برق به تولید ناخالص داخلی همواره از سایر انواع سوخت بیشتر بوده است. طی سه سال منتهی به سال ۲۰۲۰ این نسبت حتی برای برق بیشتر از نفت بوده است.

در سال ۲۰۲۰ نسبت یارانه پرداختی برای دو حامل انرژی برق و نفت به تولید ناخالص داخلی به ترتیب ۴۶ درصد و ۳۳ درصد بوده که ارقام مزبور نسبت به سال ۲۰۱۹ حدود ۲۴ واحد درصد و ۱۸ واحد درصد کاهش یافته است.

سرانه یارانه‌های انرژی در ایران به تفکیک انواع سوخت از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ (دلار)

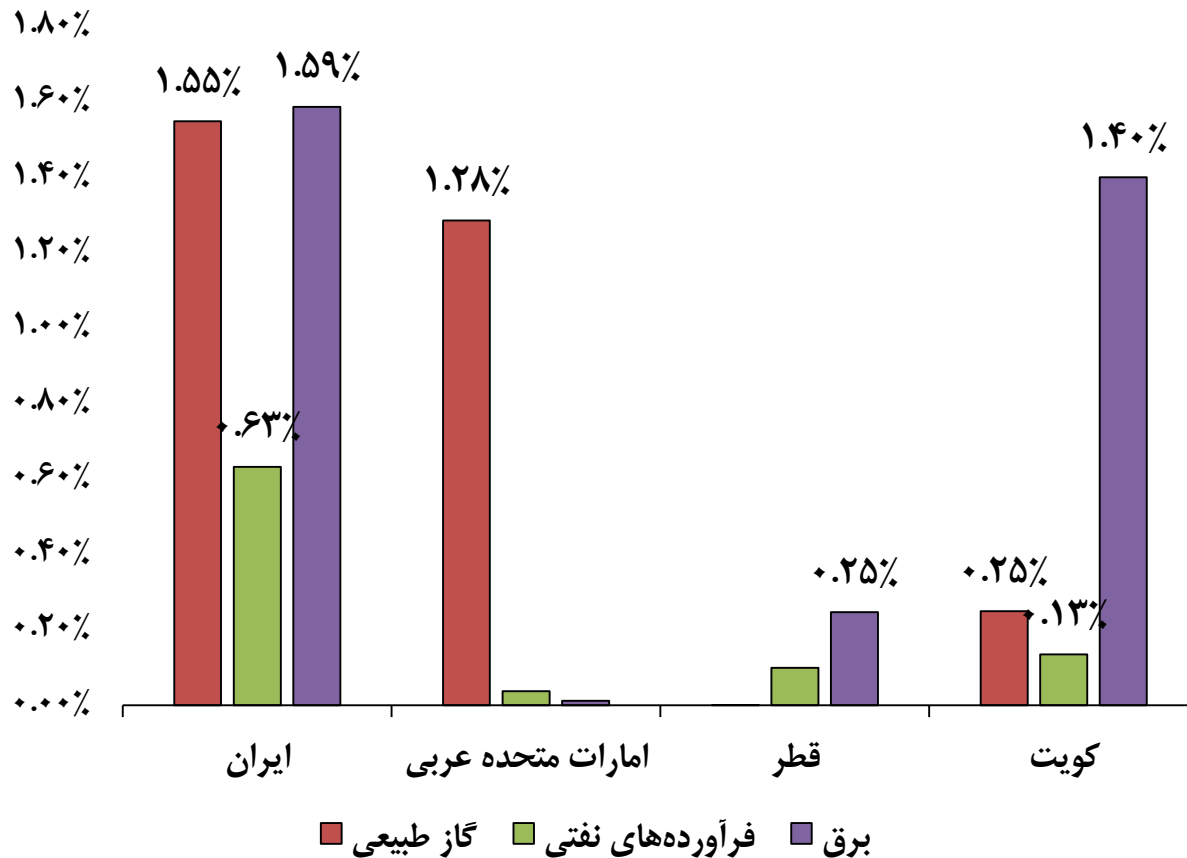

سرانه کل یارانه‌های مربوط به مصرف سوخت فسیلی در ایران در سال ۲۰۲۰ پس از افت حدود ۶۴ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۹ به حدود ۳۵۳ دلار رسیده که از این میزان، یارانه پرداختی به مصرف فرآورده‌های نفتی (با سهم حدود ۴۲ درصدی) بیشترین سهم را به خود اختصاص داده است. پس از فرآورده‌های نفتی، سرانه یارانه مصرف گاز طبیعی با سهم ۴۱ درصدی قرار دارد.

سرانه یارانه مصرف برق نیز در سال ۲۰۲۰ حدود ۱۷ درصد از کل یارانه پرداختی ایران در حوزه مصرف سوخت‌های فسیلی در این سال را تشکیل می‌دهد؛ اگرچه به طور کلی، از سال ۲۰۱۴ با افت قابل ملاحظه‌ای همراه بوده است.

شایان ذکر است سرانه یارانه مصرف فرآورده‌های نفتی در سال ۲۰۱۹ در ایران بالاترین میزان سرانه یارانه طی ۱۰ سال گذشته بوده (۶۲۸ دلار) که در سال ۲۰۲۰ همراه با افت ۷۶ درصدی مواجه شده و به ۱۴۹ دلار رسیده که عامل اصلی آن افزایش قیمت برخی حامل‌های انرژی از جمله بنزین (آبان ۱۳۹۸) است.

مقایسه نسبت یارانه مصرف سوخت فسیلی به تولید ناخالص داخلی ایران با کشورهای منتخب در سال ۲۰۲۰ (درصد)

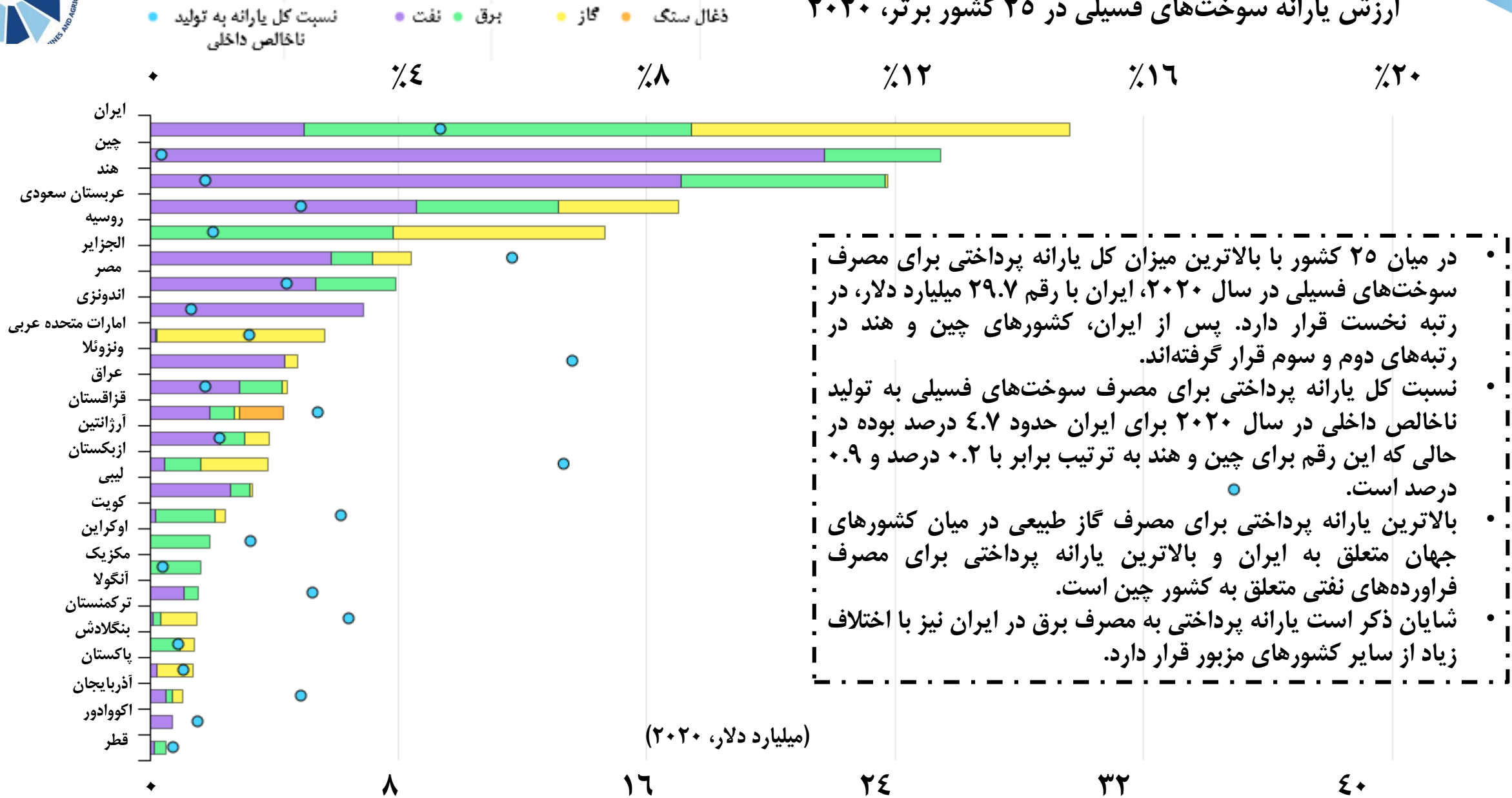
با توجه به نمودار رو به رو در سال ۲۰۲۰، نسبت یارانه پرداختی برای سوخت‌های فسیلی به تولید ناخالص داخلی برای ایران حدود ۳.۸ درصد بوده که در کلیه سوخت‌های مذکور در نمودار مقابل، در مقایسه با کشورهای قطر، امارات متحده عربی و کویت بیشتر است.

بالاترین نسبت یارانه پرداختی برق مصرفی و فرآورده‌های نفتی به تولید ناخالص داخلی بعد از ایران (۱.۶ درصد و ۰.۶ درصد)، در کویت به ترتیب حدود ۱.۴ درصد و ۰.۱ درصد بوده است.

نسبت یارانه گاز طبیعی به تولید ناخالص داخلی در امارات متحده عربی طی سال ۲۰۲۰ حدود ۱.۳ درصد بوده است. اگرچه این رقم در مقایسه با سایر کشورهای عربی منطقه، نسبتاً بالاست، اما همچنان از رقم مشابه برای ایران (۱.۵ درصد) پایین‌تر است.

۲۵ کشور با بالاترین ارقام یارانه

ارزش یارانه سوخت‌های فسیلی در ۲۵ کشور برتر، ۲۰۲۰

• در میان ۲۵ کشور با بالاترین میزان کل یارانه پرداختی برای مصرف سوخت‌های فسیلی در سال ۲۰۲۰، ایران با رقم ۲۹.۷ میلیارد دلار، در رتبه نخست قرار دارد. پس از ایران، کشورهای چین و هند در رتبه‌های دوم و سوم قرار گرفته‌اند.

• نسبت کل یارانه پرداختی برای مصرف سوخت‌های فسیلی به تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۲۰ برای ایران حدود ۴.۷ درصد بوده در حالی که این رقم برای چین و هند به ترتیب برابر با ۰.۲ درصد و ۰.۹ درصد است.

• بالاترین یارانه پرداختی برای مصرف گاز طبیعی در میان کشورهای جهان متعلق به ایران و بالاترین یارانه پرداختی برای مصرف فراورده‌های نفتی متعلق به کشور چین است.

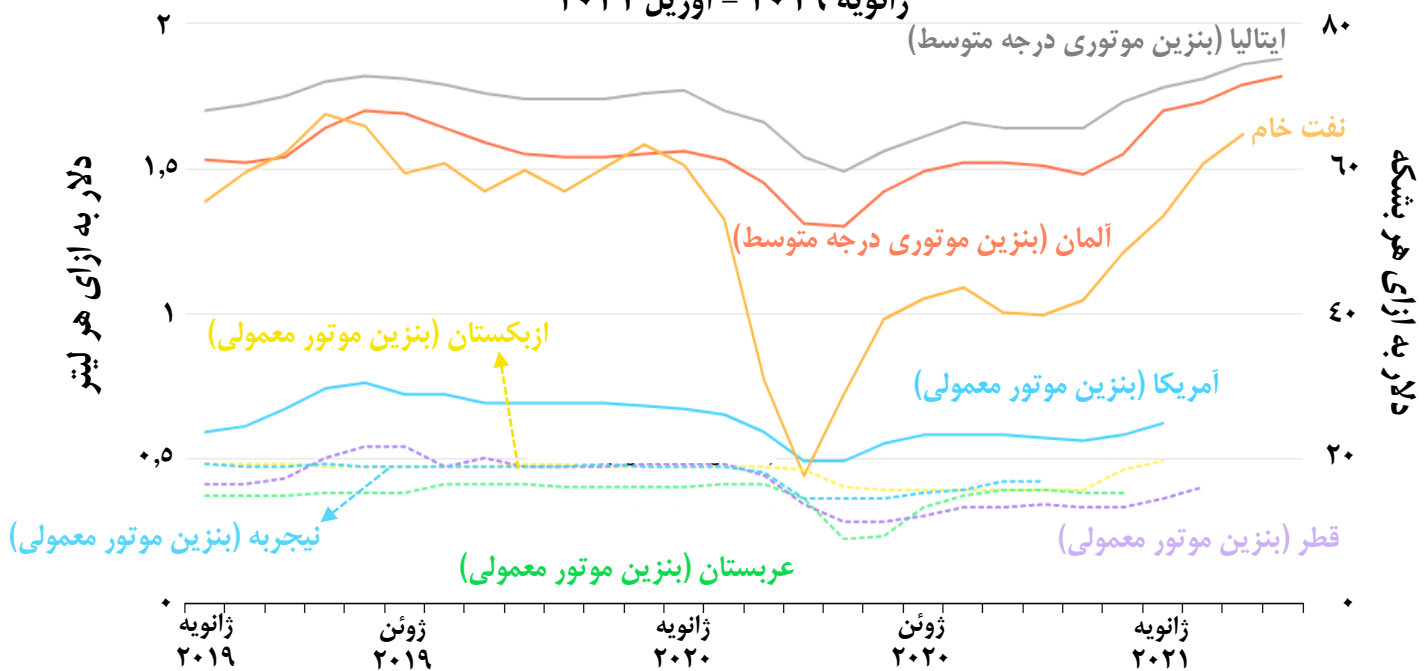
• شایان ذکر است یارانه پرداختی به مصرف برق در ایران نیز با اختلاف زیاد از سایر کشورهای مزبور قرار دارد.

یارانه‌های مصرف سوخت‌های فسیلی همچنان مانعی بر سر راه آینده انرژی پاک است

کاهش یارانه مصرف سوخت‌های فسیلی در سال ۲۰۲۰ با ابتکارات برخی دولت‌ها برای همسوسازی قیمت‌های داخلی با قیمت‌های بین‌المللی حمایت شد. سهم بسیار بیشتری از این افت، ناشی از کاهش قیمت‌ها و افت مصرف جهانی بوده که شکاف بین قیمت‌های تنظیم‌شده و قیمت‌های مبتنی بر بازار را کاهش داد. رویکردهای گوناگون قیمت‌گذاری در ردیابی قیمت انرژی توسط آژانس بین‌المللی انرژی به وضوح قابل مشاهده است. با این حال، سطوح قیمت واقعی یکنواخت نیست، زیرا مالیات‌ها و هزینه‌های مربوط به گازوئیل، بنزین و سایر سوخت‌ها از کشوری به کشور دیگر متفاوت است. فروش نفت خام، اغلب از منابع مهم درآمدی برخی اقتصادها هستند به نحوی که حتی تا حدود ۱۰ درصد از درآمدهای بخش عمومی را در برخی کشورها تشکیل می‌دهند و از این منظر کاهش مصرف سوخت فسیلی در طول دوره گذار به عنوان معضل جدی در حوزه سیاست عمومی برخی اقتصادها محسوب می‌شود.

تغییرات قیمت بنزین در کشورهای منتخب در مقابل قیمت نفت خام،
ژانویه ۲۰۱۹ - آوریل ۲۰۲۱

با این حال، کشورهای بسیاری نیز هستند که واکنش به سطح قیمت‌های بین‌المللی در آنها یا وجود ندارد یا به نوعی محدود شده است. در نمودار رو به رو، قیمت بنزین مصرف‌کننده نهایی در نیجریه و ازبکستان به دنبال کاهش شدید قیمت نفت خام در سال ۲۰۲۰ تغییر چندانی نکرده است. داده‌های قیمتی آژانس بین‌المللی انرژی برای برخی کشورها به وضوح وجود طیف گسترده‌ای از قیمت‌های مصرف‌کننده نهایی را در سراسر جهان نشان می‌دهد. کشورهایی که کمترین قیمت را دارا هستند، آنهایی هستند که یارانه مصرفی بیشتری را پرداخت می‌کنند.

یارانه‌های مصرف سوخت‌های فسیلی همچنان مانعی بر سر راه آینده انرژی پاک است

- پیچیدگی اصلاح قیمت سوخت مجدداً در طول تحولات اجتماعی و اقتصادی ناشی از همه‌گیری کووید-۱۹ نشان داده شد. کاهش قیمت‌های جهانی نفت فرصتی را برای اصلاحات فراهم کرد، زیرا شکاف کمتر با قیمت‌های مبتنی بر بازار، خطر واکنش‌های سیاسی یا اجتماعی یا تغییرات تورمی را کاهش داد. در کشورهای عمده تولیدکننده نفت و گاز، کسب درآمدهای کمتر از فروش هیدروکربن‌ها، فشارهای مالی شدیدی را ایجاد کرد و فشار برای حذف یارانه‌های ضمنی سوخت را افزایش داد.
- با این حال، در حالی که اصلاحات قیمت‌گذاری در برخی کشورها پیشرفت کرده است، بحران شدید اقتصادی و بحران سلامت عمومی ناشی از کووید-۱۹ باعث شد برخی از دولت‌ها یارانه‌های مصرف‌کننده را به عنوان سیاستی برای حمایت از وضعیت مالی خانوار و مشاغل، حفظ یا حتی تقویت کنند که چنین ابتکاراتی بیشتر در بخش برق متمرکز بود. در ادامه به برخی از این اقدامات اشاره می‌شود.

ارمنستان

در نتیجه کووید-۱۹، مصرف‌کنندگان واجد شرایط، کمک‌های مازاد دولتی در زمینه پرداخت قبوض گاز و برق دریافت کردند.

مصر

در آوریل ۲۰۲۰، مقامات اعلام کردند که قصد دارند هزینه‌های یارانه سوخت را در بودجه سال مالی ۲۰۲۰/۲۱ به نصف کاهش دهند. در ماه ژوئیه، دولت تعرفه‌های برق را بسته به نوع مصرف ۱۷ و ۲۷ درصد افزایش داد، همچنین برنامه لغو یارانه‌ها به جای سال ۲۰۲۱/۲۲ به سال مالی ۲۰۲۴/۲۵ به تعویق افتاد.

هند

در ماه مه ۲۰۲۰، دولت در واکنش به کاهش قیمت‌های بین‌المللی، مالیات بر مصرف بنزین و گازوئیل را افزایش داد.

اندونزی

در مارس ۲۰۲۰، دولت از طریق شرکت برق دولتی PLN برنامه‌ای برای اختصاص یارانه برق به ۳۱ میلیون خانوار به مدت سه ماه در پاسخ به کووید-۱۹ تصویب کرد و در بودجه سال ۲۰۲۱ یارانه گازوئیل را نیز ۵۰ درصد کاهش داد.

قزاقستان

در مارس ۲۰۲۰، دولت در واکنش به موج اول کووید-۱۹ تعرفه‌های بهای برق را کاهش داد و پس از آن در ماه جولای قیمت برق به طور متوسط ۱۶ درصد افزایش یافت.

یارانه‌های مصرف سوخت‌های فسیلی همچنان مانعی بر سر راه آینده انرژی پاک است

از ژانویه ۲۰۲۰، قیمت بنزین به صورت هفتگی برای نزدیک شدن به سطح قیمت‌های بین‌المللی تعدیل شد. حداکثر سقف قیمت برای سوخت نیز حذف شد. در ماه ژوئیه، دولت تصمیم گرفت تا یک برنامه جدید هدفمند کردن یارانه‌ها را به دلیل شرایط اقتصادی در طول همه‌گیری لغو کند. در فوریه ۲۰۲۱ نیز، دولت در واکنش به افزایش قیمت نفت خام، سقف قیمتی برای بنزین و گازوئیل تعیین کرد.

مالزی

در ماه مه ۲۰۲۰، دولت افزایش نرخ مالیات بر ارزش افزوده را از ۵ درصد به ۱۵ درصد برای مصرف انواع سوخت از جمله بنزین اعلام کرد. بر اساس مکانیسم قیمتی مرتبط با قیمت نفت صادراتی، قیمت بنزین در ماه می تقریباً ۵۰ درصد کاهش یافت، در حالی که در ماه جولای بیش از ۳۰ درصد افزایش یافت. در ماه مه ۲۰۲۱ نیز، قیمت‌ها به سطح قبل از بحران بازگشت.

عربستان
سعودی

بر اساس اعلام افزایش تدریجی قیمت سوخت در سال ۲۰۱۹، دولت با موفقیت یارانه‌ها را طی سال ۲۰۲۰ حذف کرد.

سودان

در آوریل ۲۰۲۰، به دلیل کووید-۱۹، دولت به طور موقت قبوض برق بیش از ۲۰ میلیون خانوار را بسته به مصرف، بین ۳۰ درصد تا ۱۰۰ درصد کاهش داد. همچنین در ژانویه ۲۰۲۱، در واکنش به موج دوم همه‌گیری، دولت تخفیف دیگری در تعرفه برق اعلام کرد.

تایلند

دولت با هدف حذف یارانه سوخت، مکانیزم تعدیل خودکار قیمت ماهانه برای فروش داخلی بنزین و گازوئیل را معرفی کرد. در ماه مه ۲۰۲۱، وزیر دارایی بخشی از برنامه اصلاحات اقتصادی خود را فاش کرد که شامل لغو کامل یارانه LPG در نیمه دوم سال ۲۰۲۱ و حذف تدریجی یارانه برق و گاز طبیعی تا سال ۲۰۲۴ است.

تونس

شرکت دولتی دبی برای اولین بار در ۲۲ سال گذشته مجوز افزایش تعرفه برق را درخواست کرد.

امارات
متحدہ عربی

یارانه‌های مصرف سوخت‌های فسیلی همچنان مانعی بر سر راه آینده انرژی پاک است

- قیمت سوخت‌های فسیلی در سال ۲۰۲۱ پس از شوک اولیه همه‌گیری افزایش یافت و شکاف بین قیمت‌های بازار بین‌المللی و قیمت‌های پایین و ثابت برای مصرف‌کنندگان در برخی کشورها را افزایش داد. در غیاب تلاش‌های اصلاحی، این اقدام، فشار بر بودجه‌های دولت را افزایش می‌دهد و موجب اتلاف مصرف و انتشار بیشتر گازهای گلخانه‌ای است.
- انگیزه مجددی برای اصلاح قیمت‌گذاری نیاز است. گزارش تحلیلی جدید آژانس بین‌المللی انرژی در راستای تامین اهداف سال ۲۰۵۰، بار دیگر تاکید می‌کند که حذف یارانه‌های ناکارآمد سوخت‌های فسیلی بخشی جدایی‌ناپذیر از ترکیب سیاست‌ها برای مقابله با تغییرات آب و هوایی است. نمونه‌های زیادی از اصلاحات موفق که مزایای متعدد برنامه‌های حذف تدریجی یارانه را که به خوبی طراحی شده‌اند، نشان می‌دهد، برای راهنمایی و هدایت سیاست‌گذاران وجود دارد
- در همین ارتباط عوامل موفقیت به خوبی شناخته شده و شامل موارد ذیل است:

- ✓ یک جدول زمانی مشخص و درجه‌بندی شده که به وضوح به مصرف‌کنندگان ابلاغ و توضیح داده شود
- ✓ طرح‌هایی برای کاهش تأثیر بر فقیرترین و آسیب پذیرترین اقشار جامعه
- ✓ و تلاش برای افزایش عرضه لوازم خانگی مصرف‌کننده سوخت با راندمان بالا.

- اگرچه از منظر سیاسی تاثیر اصلاح قیمت‌گذاری بر مصرف‌کنندگان چالش برانگیز است اما از نظر اقتصادی و زیست‌محیطی ضروری است تا جهان در مسیر آینده انرژی پایدارتر قرار گیرد.

چرا باید یارانه سوخت‌های فسیلی اصلاح شود؟

- احتراق سوخت‌های فسیلی در نیروگاه‌ها، وسایل نقلیه، ماشین‌آلات و خانه‌ها همچنان یکی از عوامل اصلی انتشار جهانی گازهای گلخانه‌ای است. اگرچه بسیاری از دولت‌ها اقداماتی را برای کاهش شدت تولید کربن در اقتصاد خود انجام داده‌اند، برخی از سیاست‌ها همچنان در حال اجرا هستند که تولید و استفاده بیشتر از سوخت‌های فسیلی را تشویق می‌کنند و اختصاص یارانه سوخت‌های فسیلی یکی از همین سیاست‌هاست.
- یارانه‌های سوخت‌های فسیلی نه تنها تلاش‌های جهانی برای کاهش تغییرات آب و هوایی را تضعیف می‌کند، بلکه مشکلات آلودگی محلی را نیز تشدید می‌کند و باعث آسیب بیشتر به سلامت انسان و محیط زیست می‌شود.
- این یارانه‌ها همچنین فشار قابل توجهی بر بودجه عمومی نیز وارد می‌کنند و منابع مالی کمیاب را که می‌توان از آنها استفاده بهتری در حوزه‌هایی مانند سرمایه‌گذاری استراتژیک در آموزش، مهارت‌ها و زیرساخت‌های فیزیکی، کرد، در بخش یارانه مصرف سوخت تخلیه می‌کنند. در نهایت، یارانه‌های سوخت‌های فسیلی، هزینه‌ها و قیمت‌ها را مخدوش و به علت تاثیر بر تصمیمات بسیاری از تولیدکنندگان، سرمایه‌گذاران و مصرف‌کنندگان شیوه‌های مصرف تا تولید ناکارآمد از جمله استفاده از فناوری‌های قدیمی‌تر و شیوه‌های تولید انرژی‌بر را تداوم می‌بخشند.
- دولت‌ها متعهد شده‌اند که یارانه‌های ناکارآمد سوخت‌های فسیلی را در چارچوب نشست‌های G20، G7 و APEC حذف کنند. این موضوع، هدف شماره ۱۲ از اهداف توسعه پایدار (منطقی‌سازی یارانه‌های سوخت فسیلی ناکارآمد که با حذف نقش بازار، مصرف بیهوده را تشویق می‌کند) را در بر می‌گیرد.

- بدون درک درستی از میزان یارانه‌های سوخت‌های فسیلی، تأثیر کامل آنها، میزان فشار بر بودجه دولت، انحراف در بازارهای انرژی و آسیب‌های زیست‌محیطی، تلاش برای مهار تغییرات آب و هوایی، دشوار است. اهمیت اندازه‌گیری یارانه سوخت‌های فسیلی در فرآیند اهداف توسعه پایدار با شاخص اختصاصی «میزان یارانه سوخت‌های فسیلی به ازای هر واحد تولید ناخالص داخلی (تولید و مصرف)» شناخته شده است. گزارش در مورد شاخص جهانی یارانه سوخت‌های فسیلی، برای اولین بار، تصویر جهانی جامع‌تر و تحت رهبری دولت‌ها را ارائه می‌دهد که یارانه‌های مصرف‌کننده و تولیدکننده را در بر می‌گیرد تا ازین طریق تلاش‌های سازمان‌های بین‌المللی را تکمیل کرده و به محققان و دولت‌ها اجازه می‌دهد تا پیشرفت ملی و جهانی را دنبال کنند و به عنوان ابزار مهمی برای سیاست‌گذاری عمل کنند.
- با این حال، فعال سازی بخش گزارش‌دهی کشوری احتمالاً مدتی طول می‌کشد تا راه‌اندازی و اجرا شود و داده‌های بین‌المللی نقش مستمری برای افزایش قابلیت مقایسه خواهند داشت.
- ردیاب یارانه سوخت‌های فسیلی، برآوردهای بین‌المللی موجود در مورد حمایت از سوخت‌های فسیلی را گرد هم می‌آورد تا به پر کردن شکاف گزارش‌دهی موجود کمک کند. اطلاعات جامع در مورد حمایت از تولید و مصرف سوخت فسیلی نیز برای پیگیری پیشرفت در برابر تعهدات دولت برای حذف تدریجی "یارانه‌های ناکارآمد سوخت فسیلی" در چارچوب انجمن‌های G20، G7 و APEC مورد نیاز است.